

201 EXT. DEN HAAG - PALEIS NOORDEINDE - DAG 12 MEI 1940 201

Vroege ochtend 12e mei 1940. In de verte het gerommel van geschut.

CUT TO:

202 INT. NOORDEINDE - WERKVERTREK WILHELMINA 1940 - DAG 202

Het sobere werkvertrek van WILHELMINA. Ze zit aan haar bureau. Hoewel pas zestig, ziet ze er oud en vermoeid uit, somber en simpel gekleed. Achter haar hangen portretten van Willem van Oranje en van koning Willem II. Er hangen wat foto's van haar met de kleine Juliana en haar moeder EMMA.

BERNHARD (O.S.)

Zo geven we Hitler vrij spel... En een verdomd slecht voorbeeld aan het volk.

BERNHARD, gekleed in militair uniform van generaal-inspecteur van de Nederlandse strijdkrachten, staat vastberaden tegenover haar, pistool in de holster, sabel opzij. Bij het hoge raam staat Wilhelmina's vertrouweling en privé-secretaris, de mysterieuze FRANCOIS VAN 'T SANT, zwijgend, alert.

WILHELMINA

Mijn generaals zeggen het! Göring dreigt Den Haag en Rotterdam te bombarderen!

BERNHARD

Quatsch! Uw generaals kunnen nog geen geweer uit elkaar halen!

Hij gebaart driftig naar WILLEM van ORANJE.

BERNHARD (CONT'D)

Willem van Oranje vluchtte toch ook niet voor de Spanjaarden? En was uw overgrootvader niet de held van Waterloo?

Bernhard wacht op een reactie maar als die niet snel genoeg komt:

BERNHARD (CONT'D)

Als wij weggaan zal dat als
een vlucht worden gezien!
Hitler zal er alleen maar
garen bij spinnen!

Wilhelmina wordt nu net zo stellig als Bernhard.

WILHELMINA

Als wij blijven, zijn wij
doelwit. Als wij blijven, zijn
Juliana en de kinderen in
levensgevaar. Als wij blijven,
als de moffen ons te pakken
krijgen... Een Oranje is geen
gijzelaar!

BERNHARD

Het is nog niet te laat!

WILHELMINA

En jij weet dat beter dan al
mijn adviseurs? Het is te
gevaarlijk om...

BERNHARD

Ik blijf hier! Het kan me niet
schelen wat een zootje
politici beweert!

WILHELMINA

Ik wil niet dat je zo tegen me
spreekt!

Bernhard knikt met ingehouden woede. Van 't Sant
glimlacht steeds.

WILHELMINA (CONT'D)

Ik beveel je met Juliana en de
kinderen mee te gaan...

BERNHARD

Het spijt me maar het antwoord
is en blijft nee.

Patstelling. Het is doodstil.

Dan opeens trekt Wilhelmina een laatje van het bureau
open, haalt er een pistool uit en zet dat tegen haar
slaap, tot ontzetting van Bernhard en Van 't Sant.

202 CONTINUED: (2)

3.
202

WILHELMINA

Je gaat! Zeg ja.

Bernhard staart naar Wilhelmina, kan zich nauwelijks voorstellen dat het echt is wat hij ziet.

WILHELMINA (CONT'D)

(vastberaden)

Als Lula en mijn kleinkinderen in handen van die mof vallen, heeft dit leven geen zin voor mij...

Haar vinger spant om de trekker. Bernhard vertrekt geen spier.

203 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERNHARD - DAG - 2003

203

Op het bureau staat opname-apparatuur. Het bureau ligt verder bezaaid met foto's.

Op de puntjes van hun stoelen de journalisten Broertjes en Tromp.

BROERTJES

En toen...?

Bernhard geniet van de aandacht, laat de spanning voor zijn publiek nog even oplopen.

TITELS

204 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERNHARD - DAG - 2003

204

Bernhard haalt een map uit de kast (een van de mappen die in de opening van afl. 1 wordt weggehaald door de AIVD).

BERNHARD

Ik bond in, wat kon ik anders. Zelfs al was ze vergeten de beveiliging van het pistool te halen.

Hij komt met de map naar zijn bureau. Daaraan zitten de twee journalisten, Broertjes en Tromp.

BERNHARD (CONT'D)

Mensen mogen mij best een deugniet vinden, maar ik wil niet dat ze denken dat ik niet deugde. Daarom stemde ik ook in met deze interviews.

(knipoogt)

Zelfs al zijn jullie van De Volkskrant.

BROERTJES

Daar zijn Jan en ik u zeer dankbaar voor, hoogheid.

TROMP

(terug naar het interview)

Maar die SS dan?

BERNHARD

(corrigeert)

Reiter-SS. Wat kon je anders toen?

Stilte. Cocky komt binnen met een glas tomatensap en een doorzichtig bekertje met wat pillen.

BERNHARD (CONT'D)

Ik kan met de hand op de bijbel verklaren: ik was nooit een nazi.

TROMP

Maar uw naam stond op de ledenlijst van de NSDAP.

BERNHARD

(knikt)

Allemaal flauwekul.

TROMP

Enig idee hoe die d'rop kwam?

BERNHARD

Heel veel ideeën of liever, vermoedens. Maar aan vermoedens heeft niemand iets.

Er valt een stilte. Bernhard kijkt op naar Cocky.

BERNHARD (CONT'D)

Is er al nieuws? Is ze...?

Cocky schudt van nee. Bernhard kijkt teleurgesteld terwijl Cocky weer vertrekt. Hij pakt het bekertje met pillen, slikt en drinkt er tomatensap achteraan.

BROERTJES

U wacht op nieuws?

BERNHARD

Een vriendin van de familie heeft wat... moeilijkheden. Waar hadden we het over?

TROMP

De NSDAP...

BERNHARD

Ja. Ik vermeld hier de feiten zoals ik die ken. Ik ben nooit lid geweest, ik heb nooit betaald, ik heb nooit een lidmaatschapskaart gehad. Ik was Duitser tot ik Juliana trouwde. Ik heb dat nooit onder stoelen of banken geschoven, sterker nog, ze hebben me d'r zelf vandaan gehaald maar... Voor sommige mensen, eens een Duitser...

205 INT. LONDON - EETKAMER SEFTON DELMER - AVOND - 1941 205 *

Cocktails voor het diner. In de achtergrond staan twee aantrekkelijke vrouwen te praten.

Bernhard, in Nederlands uniform, heeft een whisky in zijn hand. Hij wil wat zeggen tegen de man naast hem, maar zijn aandacht wordt afgeleid door de vrouw die zijn vriend SEFTON DELMER naar hen toe begeleidt. De man volgt zijn blik.

FLEMING

(grinnikt)

Good taste.

*

DELMER

Bernhard, Ian, may I introduce Lady Ann Orr-Lewis?

*

De man is Bernhard net even voor.

FLEMING

Enchanté. Fleming. Ian
Fleming. Lieutenant Commander,
Royal Navy.

Hij kust haar hand, maar als hij omhoogkijkt, merkt
hij dat haar blik rust op die van Bernhard.

BERNHARD

Ann, how lovely to see you
again. Isn't your husband with
you, tonight? *

ANN

Isn't your wife with you
tonight? *

Ze knipoogt en hij omhelst haar. Zijn hand dwaalt
ongewild af naar haar billen. Ze haalt zijn hand naar
haar onderrug.

Dan gaat het luchtalarm.

DELMER

Herr Göring may be out to play
again, but ladies and
gentlemen, dinner is served. *

TIMELAPSE

Terwijl ze eten, praten, lachen en drinken, flitst er
om de paar seconden het licht van zoeklichten langs
de donkere ramen, onophoudelijk geronk van Duitse
vliegtuigen en bombardementen.

FLEMING

According to the general staff
we can't take more than three
more months of this. What do
you think, Sefton? *

DELMER

Well, unless Hitler gets
caught out by the Russians...
Or the Americans finally
decide to lend a hand. *

Fleming kijkt nieuwsgierig naar BERNHARD.

FLEMING

You know president Roosevelt
personally, don't you?

*
*

Bernhard knikt terwijl Ann hem lachend in zijn nek
kietelt.

ANN

Benno knows everyone!

*

Fleming lacht een beetje mee maar zijn kritische blik
op Bernhard blijft.

FLEMING

Everyone? Isn't it a bit risky
in times of war to know
everyone?

*
*
*

Sefton Delmer lacht.

DELMER

I'd think it'd come in pretty
handy!

*
*

FLEMING

(met een grijns)
My point exactly.

*

Delmer begrijpt opeens waar Fleming heen wil. Hij
kijkt naar Bernhard die Anns arm weg duwt en Fleming
scherp aan kijkt.

BERNHARD

Meaning?

FLEMING

Well, you do rather casually
hop from high-placed Germans
to, say... President
Roosevelt.

*
*
*
*

BERNHARD

(vals)
Sefton, is this your latest
apprentice?

*
*

Sefton lacht. Maar de sfeer is gespannen.

FLEMING

(tegen Bernhard)

Why doesn't your friend
Roosevelt fight here in
Europe?

*
*
*

BERNHARD

Because he's not a fool like
Churchil. He wants peace, not
senseless war!

*
*
*

FLEMING

Then I say let him end this
senseless war! Today!

*
*

Een heel korte stilte. Tot enig ongenoegen van de
heren, bemoeit Ann zich er mee.

ANN

I think the Americans want
nothing more than that we go
under... Then they can take
what's left of the Empire.

*
*
*
*

Bernhard kijkt Ann aan. Hij glimlacht.

BERNHARD

Roosevelt is waiting for
Stalin to finish Hitler, or
vice versa. Either way, they
will both be in pieces.

*
*
*
*

FLEMING

(poeslief)

And you talk to him about such
matters. And to your friends
in Germany?

*
*
*

Bernhard kijkt hem verbluft aan.

DELMER

(tegen Fleming)

Prince Bernhard is German.

*

FLEMING

That is widely known, yes.

*

BERNHARD

I was German.

*

205 CONTINUED: (4)

205

FLEMING

As you wish. Can the Ethiopian
change his skin, or the
leopard his spots?

*
*
*

Bernhard kijkt hem scherp aan. Hij drinkt zijn glas leeg, zet het hard neer en schuift dan zijn stoel zo heftig achteruit dat de vrouw van de hare valt.

DELMER

What are you doing?

*

BERNHARD

I'm going. Somewhere where
there aren't any rats!

*
*

Fleming glimlacht alleen maar terwijl Bernhard al woedend wegbeent, achterna gelopen door Delmer.

DELMER

Benno, come on! Ian didn't
mean it like that! Have a last
glass of brandy...

*
*

206 INT. LONDON - HAL SEFTON DELMER - AVOND - 1940

206

Bernhard blijft bij de open deur staan, de deurklink in zijn hand. Fleming is hem en Delmer achterna gelopen.

BERNHARD

Only if Fleming apologises.

*

De vrouwen giechelen, er klinkt van buiten alarm, ver weg geschut.

FLEMING

I'm sorry, your Highness...
Sincerely! I was out of line.

*
*

Bernhard kijkt hem aan.

Precies op dat moment valt een Duitse bom buiten voor het huis. De ramen springen, klappen uit de sponningen. Bernhard wordt in een wolk stof en puin weggeblazen.

De lichten vallen uit, de kamer schudt als bij een aardbeving, het diner en de flessen donderen van tafel. De mannen vloeken, de dames gillen.

FLEMING (CONT'D)
Sefton! Candles!

*

Delmer heeft een kaars aangestoken en snelt toe.
Fleming helpt Bernhard uit het puin overeind.

Bernhard zit onder het stof en heeft wat lichte
snijwondjes. Er wordt opgelucht gezocht als blijkt
dat niemand echt gewond is.

FLEMING (CONT'D)
You scared the Living
Daylights out of me.

De lichten floepen weer aan. Men staart naar de
puinhopen. Glas, puin, weggeblazen verduistering.

Bernhards blik vindt die van Ian Fleming.

BERNHARD
Thanks, Fleming. If you hadn't
apologised...

*
*

Bernhard kijkt samen met Fleming naar buiten.

BERNHARD (CONT'D)
You're spying on me for
Chruchill, aren't you?

*
*

FLEMING
How did you know?

*

BERNHARD
I've done it long enough
myself...
(grinnikt)
Only better.

*
*
*

Delmer kijkt bezorgd naar de toch aangeslagen
Bernhard. Ann dept met een servet zijn wonden.

DELMER
Something to drink?

*

Bernhard knikt voorzichtig. Vertrekt even van wat
pijn.

BERNHARD
Vodka-Martini, shaken, not
stirred.

Fleming kijkt even op.

FLEMING

Sounds good. I'll have one,
too.

*
*

Delmer loopt weg.

FLEMING (CONT'D)

(tegen Bernhard)

What's your goal?

*

Bernhard schudt zijn hoofd.

BERNHARD

For this to stop.

*

Fleming knikt.

FLEMING

And after that? Any plans?

*

Bernhard schiet even in de lach. Delmer en de dames
pakken glazen en flessen wijn en nemen dat mee naar
de study.

BERNHARD

No. No plans. Haven't
considered it for a moment.
Have you?

*
*
*

FLEMING

(lacht)

I'd love to run off to a
tropical island. And write.
Just... write.

*
*
*

(knikt naar buiten)

More than enough inspiration,
wouldn't you say?

*
*

Delmer komt terug met de drankjes. Fleming proeft.

FLEMING (CONT'D)

Nice. I'll remember this.
"Shaken, not stirred..."

*

Fleming buigt zich naar Bernhard.

FLEMING (CONT'D)

A word of warning... Churchill
has his own secret lins to the
Germans.

*
*
*

206 CONTINUED: (3)

206

BERNHARD

What? Who with?

*

FLEMING

The Gestapo and
Sicherheitsdienst in
Holland... He wants to stop
your plans with the Americans.
At any cost...

*

*

*

*

*

Bernhard incasseert de informatie.

207 ARCHIEF

207

BEELDEN VAN LONDEN TIJDENS DE BLITZ

*

Beelden waaruit blijkt dat het in Londen in de oorlog
allesbehalve veilig was.

208 INT. LONDON - WERKVERTREK WILHELMINA - SCHEMER - 1941 208

Een schrille echo van haar kantoor in Nederland.
Sobere inrichting, donker, door de ramen schemerlicht
uit een kleine tuin. WILHELMINA zit aan haar bureau,
paperassen, foto's, achter haar een groot schilderij
van haar vader Koning Willem III met haar moeder
EMMA. Ook haar trouwfoto met Prins Hendrik. Prominent
in beeld een Statenbijbel.

Bernhard zit in uniform tegenover haar. In de schaduw
bij de tuindeuren staat als een sfynx Francois van 't
Sant.

WILHELMINA

Ik ben blij dat het goed met
haar gaat. Je hebt haar
verteld dat ik haar mis?

BERNHARD

Natuurlijk, moeder. En ze mist
u ook. Ze voelt zich alleen.

Wilhelmina knikt. Over tot de orde van de dag.

WILHELMINA

De moffen hebben besloten dat
de politieke partijen
ontbonden moeten worden.

BERNHARD
Eindelijk goed nieuws.

WILHELMINA
Bernhard!

BERNHARD
Excuses, moeder.

Ze knikt. Van 't Sant kijkt hem argwanend aan.

WILHELMINA
Het bevestigt maar weer eens
hoeveel van ons land straks
weer op te bouwen valt.

BERNHARD
Als we de Duitsers weten te
verslaan...

WILHELMINA
Als, als?

BERNHARD
Vooralsnog zijn ze nogal...
voortvarend.

Wilhelmina schudt het hoofd. Laat zich niet van haar
gedachte brengen.

WILHELMINA
...Wij moeten straks een nieuw
Nederland scheppen,
Bernhard... een Nederland
zonder al die kleinzielige
politieke eigen belangetjes.
Wat dat betreft had je niet
geheel ongelijk.

Ze kijkt even indringend naar Van 't Sant.

WILHELMINA (CONT'D)
Een herrijzend vaderland...
God, Nederland en Oranje zoals
het eens was onder mijn
voorvaderen de stadhouders.

Ze glimlacht naar hem. Bernhard kijkt enigzins
verbaasd.

208 CONTINUED: (2)

208

WILHELMINA (CONT'D)

Ik wil dat we dat hier
voorbereiden in afwachting tot
Hitler en zijn barbaren zijn
verslagen... Samen met jou...
Ik heb je nodig!

Bernhard kijkt Wilhelmina aan. En salueert opeens.

WILHELMINA (CONT'D)

Benno! Ik ben serieus!

Wilhelmina aarzelt nog even maar gaat dan door.

WILHELMINA (CONT'D)

Jula is te wankelmoedig, te
naïef om het alleen te doen.
Iemand moet haar leiden...
sturen...

209 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERNHARD - DAG 2003

209

BROERTJES

U maakte plannen om de
grondwet te herzien.

Bernhard kijkt op, zet het lege glas weg.

BERNHARD

Zij maakte de plannen. En
daarin had ze een rol voor mij
bedacht.

Stilte.

BERNHARD (CONT'D)

Ach, uiteindelijk bleven het
allemaal plannen. Wilhelmina
genoot van de oorlog. Net als
ik.

TROMP

(met een lach)

En toch was u voornamelijk
 bezig met pogingen om de
oorlog te beeïndigen.

Korte blik van Broertjes naar Tromp. Tromp negeert die blik.

BERNHARD

Uiteraard. Je leeft pas echt als je leven ieder moment voorbij kan zijn, dat is een ongeloofelijk gevoel. Maar is het dat waard als er miljoenen mensen lijden en nutteloos sterven?

Het is even stil. Dan waagt Tromp het erop.

TROMP

Dus schreef u in 1942 een brief aan Hitler.

broertjes slaat heel even zijn ogen ten hemel op.

BERNHARD

(boos)

Quatsch! Allemaal smerige praatjes van kerels die er niets van weten!

Broertjes wil iets zeggen maar Bernhard is hem voor.

BERNHARD (CONT'D)

Niemand heeft ooit een brief kunnen vinden!

TROMP

Tot nu toe niet nee.

BERNHARD

Daarmee suggereer je dat er wel een brief zou kunnen zijn. En dan zeg ik, als je mij een brief weet te overhandigen die door mij is geschreven en gericht is aan Hitler, of Himmler, dan krijg je van mij een miljoen.

Bernhard neemt een slok van de witte wijn.

BERNHARD (CONT'D)

(verbolgen)

Ik ga toch geen brief aan de grootste schoften van de eeuw...

(MORE)

209 CONTINUED: (2)

209

BERNHARD (CONT'D)

En al zeker niet in april 1942
toen de Amerikanen en Britten
aan de winnende hand waren! Ik
ben toch niet gek!

Stilte.

TROMP

In de zomer van 1942 won
Hitler toch nog op alle
fronten? In Rusland, op de
Balkan, in Noord-Afrika.

Tromp en Broertjes wisselen nu een serieuze blik.

BERNHARD

Zo léék het maar wij wisten
allang dat dat zijn laatste
stuiptrekkingen waren. Oorlog
is een lange termijn spel
en...

Er wordt geklopt.

BERNHARD (CONT'D)

(blij met de afleiding)

Ja?

De deur gaat open. Cocky komt binnen.

COCKY

Er is nieuws.

Bernhard knikt. Denkt even.

BERNHARD

Heren, het spijt me, maar ik
vrees dat we een andere keer
verder moeten praten.

BROERTJES

Natuurlijk, hoogheid.

De heren staan op, pakken hun spullen en vertrekken.
In het voorbijgaan:

BERNHARD

Doe je vrouw de groeten,
Pieter.

209 CONTINUED: (3)

209

BROERTJES

Daar zal ze blij mee zijn.

Hoogheid.

(knikt naar Cocky)

Mevrouw.

De deur gaat dicht. Bernhard en Cocky lopen naar buiten, zodat er geen enkele kans is dat ze afgeluisterd worden.

210 EXT. SOESTDIJK - TUINEN - 3 MEI 2003

210

BERNHARD

Ze is terug?

COCKY

Ze is nooit weggeweest.

(op Bernhards verbaasde blik)

Het ticket was geboekt, maar niet gebruikt. Uw kleinzoon heeft haar overgehaald om te blijven. Volgens mijn bronnen een stevige discussie.

BERNHARD

Hmm. Ik kan haar het beste even laten bedaren, dan. Alex kan...

Hij ziet Cocky's ongelukkige blik.

BERNHARD (CONT'D)

Cock?

COCKY

Ze blijft bij Alex. Maar...

Ze weet niet goed hoe ze het moet zeggen.

COCKY (CONT'D)

Er is over gesproken dat ze allebei gaan. Dat Willem-Alexander zijn aanspraak op de troon opgeeft en dat ze... Bernhard!

Bernhard schrikt hiervan en struikelt daardoor bijna. Ze weet hem recht te houden. Ze kijkt hem aan, meer liefde in haar blik dan van een assistente verwacht mag worden.

18. 210
- 210 CONTINUED:
- BERNHARD
Damn it! This is bad. We
moeten erheen. Nu.
- Hij draait zich om, om terug te lopen.
- COCKY
Maar...
- BERNHARD
Geen gemaar. Geen tijd te
verliezen.
- CUT TO:
- 211 EXT. NOORDEINDE - DAG 211
- De langzaam rijdende auto van Cocky komt vanuit de Paleisstraat en draait naar het Noordeinde: links het standbeeld van WILHELMINA, het pleintje, er tegenover Paleis Noordeinde, links ervan op nr. 68 het woonhuis van Willem Alexander en Máxima.
- 212 INT./EXT. AUTO - DAG 212
- Bernhard knikt naar het beeld van Wilhelmina.
- BERNHARD
Zet 'm maar achter mijn
schoonmoeder, Cock.
- 213 EXT. NOORDEINDE - DAG 213
- De auto draait naar de stoep achter het standbeeld van WILHELMINA.
- 214 EXT. NOORDEINDE - DAG 214
- Ze stappen als twee oude mensen uit de Peugeot. Bernhard hoed op, revers van de regenjas hoog opgetrokken. Cocky, hoedje op, bontjas, tasje.
- Cocky vergrendelt de portieren. Ze geeft Bernhard een arm om hem te ondersteunen. Hij loopt wat moeizaam. Ze lopen als een bejaard Haags echtpaar langs het standbeeld van Wilhelmina.

Achter hen stapt een AGENTE uit een surveillance-auto vanwege hun fout geparkeerde Peugeot. Ze zien het niet.

Als ze oversteken, schiet er een JONGEN op hen af en rukt aan Cocky's tasje. Ze gilt van schrik maar laat niet los.

JONGEN
Loslaten, kutwijf!

Bernhard grijpt de jongen vloekend vast maar is natuurlijk geen partij. Als de jongen hem een klap geeft, valt Bernhard en rolt zijn hoed weg. De jongen ziet de agente op hen afrennen en maakt zonder het tasje dat hij wegkomt.

De agente gebaart naar haar collega in de auto. De surveillance-auto start en scheurt achter de jongen aan, sirene aan, terwijl zij zich over het oudere echtpaar ontfermt.

AGENTE
Gaaf het?

Ze wil Bernhard overeind helpen. Ziet dan tot haar verbijstering dat het Prins Bernhard is, wat bloed op zijn gezicht.

AGENTE (CONT'D)
Jezus! Hoogheid!

Bernhard krabbelt overeind. Hij kijkt naar de agente. In de achtergrond gaat de deur van nummer 68 open en komt een gealarmeerde BEVEILIGINGSFUNCTIONARIS aanrennen. Achter hem een verontruste Maxima.

BERNHARD
(grinnikt, maar
pijnlijk)
Alleen Hoogheid is genoeg...
(kijkt naar Cocky)
Gaaf het, kindje?

Cocky knikt met trillende lippen terwijl de agente de hoed opraapt.

Bernhard neemt zijn hoed aan van de agente, houdt ondertussen een zakdoek tegen zijn wond. Hij kijkt Maxima recht in de ogen.

214 CONTINUED: (2)

214

Dan kijkt hij naar de agente, ziet hoe onhandig ze zich voelt en glimlacht.

BERNHARD (CONT'D)

Wij hebben elkaar nooit ontmoet, duidelijk?

De agente kijkt hem verwonderd aan. Maar als Bernhard naar haar knipoogt lacht ze.

BERNHARD (CONT'D)

En let een beetje op mijn auto, wil je?
(Zet de hoed op)
Kom Cock...

Ze lopen langzaam naar het huis voorafgegaan door de beveiligingsfunctionaris.

MAXIMA

(verontrust)

Gaat het?

BERNHARD

(grimast)

Shaken, not stirred. Doe mij maar een martini... En een pleister.

Galant laat hij Cocky voorgaan, draait zich dan om en steekt zijn duim op naar de nog steeds verblufte agente, dan loopt hij ook naar binnen.

CUT TO:

215 INT. HUIS NOORDEINDE - WOONKAMER - DAG 2003

215

Statische Haagse hoge kamers, er brandt vuur in de open haard, kaarsen zijn aan. De meubelen zijn modern, Maxima's invloed, maar wel oude portretten van Oranjes en veel foto's, vooral van het huwelijk van Alex en Maxima, haar ouders met Bernhard, van Maxima in Buenos Aires, met Willem-Alexander op vakantie, etcetera.

Cocky plakt een pleister op de wond van Bernhard. Cocky schudt haar hoofd. Niet de eerste keer dat hij brokken heeft gemaakt.

Dan komt Maxima aanlopen met een wodka-martini. Een lakei zet een kan jus-d'orange op de salontafel.

215 CONTINUED:

215

Bernhard pakt zijn drankje. Maxima kijkt naar de pleister.

BERNHARD

(proost)

Op betere tijden.

Cocky drukt de pleister nog eens aan.

COCKY

Ik zal jullie even alleen laten. In de keuken hebben ze vast een kalmerende kop thee voor me.

Ze vertrekt met een betekenisvolle blik naar Bernhard.

Het is even stil en gespannen.

BERNHARD

Je zult nog wel wat vragen hebben.

Maxima kijkt hem afwachtend aan. Ze knikt. Hij heft uitnodigend zijn glas. Kom maar op.

MAXIMA

Waarom.

Bernhard kijkt haar even niet-begrijpend aan. Ze herhaalt.

MAXIMA (CONT'D)

Waarom?

216 INT. SOESTDIJK - WOONKAMER - AVOND - 1997

216

Bernhard en Juliana kijken naar Willem-Alexander op TV. Hij wordt geïnterviewd door Paul Witteman.

217 ARCHIEF INTERVIEW 1997

217

(De echte Paul Witteman versneden met "onze" Willem Alexander.)

PAUL WITTEMAN

En van de vorstinnen? Eh
Wilhelmina, de strenge
staatsvrouw;

(MORE)

217 CONTINUED:

217

PAUL WITTEMAN (CONT'D)

Juliana, de sociale moeder; en
Beatrix de perfecte manager.
Van die drie, wat spreekt u
het meeste aan?

ALEX

Nou, u vergeet er nog een, he.

PAUL WITTEMAN

Ik geloof het niet hoor.

ALEX

Emma, als regentes.

PAUL WITTEMAN

Ze was geen Juliana.

ALEX

Nee, maar ze was regentes...

PAUL WITTEMAN

Jaja.

ALEX

Ja, maar wel heeft zij in de
familie een hele belangrijke
rol gespeelt, dus ik vind dat
zij ook in het rijtje
vorstinnen genoemd moet
worden.

PAUL WITTEMAN

Als ik die er dan nog bij
noem, met wie heeft u dan de
meeste affiniteit.

ALEX

(denkt lang)

Ik word natuurlijk door
contacten met mijn moeder erg
door haar beïnvloed. Ik bedoel
zij is mijn adviseur nummer 1
en voortgangster. Dus op het
moment dat je het ambt
overneemt zal veel van haar
overgenomen worden. Maar
affiniteit denk ik toch iets
meer met mijn grootmoeder.

PAUL WITTEMAN

Juliana.

218 INT. SOESTDIJK - WOONKAMER - AVOND - 1997

218

Juliana is ontroerd. Bernhard ziet dat en knijpt even in haar hand.

ALEX

(op tv)

Hoewel het heel erg gevaarlijk is om vorstinnen te vergelijken met een verleden met een functie die in de toekomst gaat plaatsvinden.

219 INT. HUIS NOORDEINDE - WOONKAMER - DAG 2003

219

BERNHARD

Je kent hun geschiedenis.

(grijnst)

Die heb je uit het hoofd moeten leren, net als ik. De Oranjes kunnen het niet alleen. Koning Willem I was nooit op de troon gekomen zonder de Engelsen. En Willem II...

MAXIMA

(get to the point)

Anna Paulowna.

BERNHARD

(met een glimlach)

De tsarendochter, ja. Om het een en ander aan escapades te maskeren. Die Willem had nogal wat lijken in de kast. Willem III had de jonge Emma nodig... Wilhelmina en Lula mij...

MAXIMA

En Alex mij. En dan?

BERNHARD

You can make a difference. Net als ik dat heb gedaan.

MAXIMA

Het is geen oorlog!

Bernhard grijnst.

219 CONTINUED:

219

BERNHARD

Ook daarna. Kijk wat ik heb
gedaan voor de wederopbouw,
het zakenleven. Of het WNF.

MAXIMA

A difference... Ik ben er
gewoon voor het nageslacht. De
prinsjes en prinsesjes.

Ze aait even over haar buik.

MAXIMA (CONT'D)

Wat had u gedaan als u een
gewoon leven had geleid? Of
getrouwd was met Ursula?

BERNHARD

Ik heb me dat zo vaak
afgevraagd. Maar wat is, is.

(neemt een slok)

We zijn hier, nu. Hoe je er
gekomen bent doet er niet toe.
Met alles wat je kan... Als je
iets kunt doen, iets kunt
bijdragen, iets wat er toe
doet... Make a difference.

220 EXT. LONDEN - WERKKAMER WILHELMINA - DAG - 1942

220

Wilhelmina schenkt thee in voor een groep
ENGELANDVAARDERS. Bernhard deelt de thee rond.

Ook aanwezig maar op de achtergrond Francois van 't
Sant.

WILHELMINA

Wij zijn ongelooflijk trots op
jullie. De gevaren die jullie
hebben getrotseerd... En dat
alles om vanuit Engeland voor
het vaderland verder te
vechten!

Wilhelmina geeft het kopje aan een man.

WILHELMINA (CONT'D)

Meneer Roelfzema was het toch?

ROELFZEMA knikt.

220 CONTINUED:

220

WILHELMINA (CONT'D)

Wij zijn blij dat u weer
heelhuids terug bent.

Wilhelmina geeft hem de thee en buigt even voor hem.

Terwijl ze verder gaat, schenkt Bernhard Roelfzema's
thee bij met wat whisky uit een heupfles.

BERNHARD

Één scheutje of twee, Erik?
(knipoogt)

221 INT. LONDON - WERKKAMER BERNHARD - DAG - 1942

221

Voorjaar 1942. Bernhard zit in R.A.F.-uniform rokend
aan zijn overvolle bureau en kijkt verontrust naar
Roelfzema die bij een grote kaart van bezet Nederland
staat. Van 't Sant zit tegenover hem.

Op de kaart staan rode kruisjes, in de net nieuwe
Noord- Oostpolder, op de Veluwe, in de Achterhoek, in
Brabant, in Noord Holland boven Amsterdam en Haarlem.
Roelfzema wijst naar dat laatste kruisje.

ROELFZEMA

David en Polder werden daar
vorige week door de SD
gearresteerd...

BERNHARD

Hoe kan dat? David
telegrafeerde toch dat ze
veilig waren aangekomen?

ROELFZEMA

Volgens Pelikaan in Nederland
zit hier een verrader.

VAN 'T SANT

Bij ons?

Van 't Sant kijkt Bernhard onderzoekend aan.

ROELFZEMA

Pelikaan denkt dat er veel
meer zijn gepakt en dat de
vijand hun codes kent...

221 CONTINUED:

221

Bernhard zit roerloos. Ziet dan opeens de blik van Van 't Sant op hem gericht. Bernhard kijkt hem recht in de ogen.

BERNHARD

Je hield mijn schoonvader al
in de gaten, toch?

Van 't Sant zwijgt discreet.

BERNHARD (CONT'D)

Wilhelmina vertrouwt je, da's
wel duidelijk, maar of ik dat
ook moet doen...

Het is nog even stil.

VAN 'T SANT

Had u dat niet moeten
beslissen voordat u met mij
een inlichtingendienst besloot
op te zetten? Prins zur Lippe
Biesterfeld?

Van 't Sant kijkt hem met ijzeren blik aan.

BERNHARD

Damn it, beschuldig jij mij er
nou van dat ik met de moffen
heul?

Van 't Sant glimlacht.

BERNHARD (CONT'D)

Wat is er? Wat valt er
verdomme te lachen?

VAN 'T SANT

U zei: Móffen...

Bernhard fronst even en grijnst dan.

BERNHARD

Nou jij nog. Als er ook maar
één van onze jongens door jouw
toedoen...

Van 't Sant schudt het hoofd.

BERNHARD (CONT'D)

... ik sla je de tanden uit je
bek. Om te beginnen.

221 CONTINUED: (2)

221

Even stilte.

VAN 'T SANT
Ik heb een kunstgebit,
hoogheid.

Ze schieten in de lach. Het ijs is gebroken.

BERNHARD
Wat zegt De Bruyne hierover?

ROELFZEMA
Die schuift het af op
noodlottig toeval.

VAN 'T SANT
Incompetente klootzak...

BERNHARD
(graaft in geheugen,
citeert Ian Fleming)
Once is happenstance, twice is
coincidence, three times... is
enemy action.

Het is even stil.

BERNHARD (CONT'D)
Wat zei Pelikaan nog meer?

Roelfzema knikt naar de stapel gedecodeerde
telegrammen bij Bernhard

ROELFZEMA
Ze dwingen hen waarschijnlijk
foute informatie aan ons door
te seinen...

VAN 'T SANT
Hoe? Alle jongens hebben een
extra veiligheidscode die
alleen de Britten...

Bernhard slaat opeens hard met zijn vuist op tafel.

BERNHARD
(pissig)
My God... hij had gelijk!

VAN 'T SANT
Sorry?

221 CONTINUED: (3)

28.

221

BERNHARD

(grimmig)

Fleming vertelde me dat Churchill geheime contacten heeft met de Moffen in Nederland. Hij is bang dat ik straks als eerste in Nederland ben en de deur opendoe voor mijn Amerikaanse vrienden.

VAN 'T SANT

Maar om daarvoor de veiligheid van Nederland op het spel te zetten...

Bernhard kijkt peinzend.

CUT TO:

222 EXT. OTTAWA, CANADA - DAG - 1942

222

Beelden van Canada in 1942. Stil, veilig, mooi.

223 EXT. OTTAWA - HUIS JULIANA - TUIN - DAG

223

Bernhard tilt Juliana op en kust haar, draait haar in de rondte. Dan zet hij haar neer en bekijkt haar liefdevol.

Een kleine Beatrix en Irene staan er wat bevreemd naar te kijken. Wie is die man?

BERNHARD

Je ziet er stralend uit.
Burgerlijk, maar stralend.

JULIANA

Waarom heb je niet gezegd dat je kwam?!

BERNHARD

Omdat ik al twee keer eerder moest afzeggen. Ik wilde je niet weer teleurstellen.

Hij knijpt even liefdevol in haar wang.

BERNHARD (CONT'D)

En mezelf ook niet.

223 CONTINUED:

223

Dan kijken ze opzij naar Trixje en Ireentje.

JULIANA
Zeg papa eens gedag?

Ze blijven stokstijf staan. Bernhard incasseert.

JULIANA (CONT'D)
Jullie weten toch nog wel wie
pappie is?

Langzaam begint er iets van herkenning te ontstaan.
Bernhard lacht.

BERNHARD
Nou, ik ben een hele enge reus
uit een diep en donker bos...

Hij loopt als een boze reus op de meisjes af die
gillend van de pret wegrennen. Met Bernhard erachter
aan.

224 INT. OTTAWA - HUIS JULIANA - SLAAPKAMER - NACHT

224

Juliana en Bernhard liggen in bed, naakt en bezweet,
lakens half over hen heen. De ramen staan open, de
gordijnen wapperen. Het is stil.

BERNHARD
En als het al stil is...
Stilte is iets... iets
onheilspellends. Niet
vanzelfsprekend zoals de
stilte hier. De stilte hier is
oneindig, mooi. De stilte is
daar is... Stilte voor de
storm.

Juliana legt haar hoofd op Bernhards schouder. Hij
woelt liefdevol door haar haren.

JULIANA
Waarom blijf je niet hier?

BERNHARD
Darling, weet je wat er met de
joden in Nederland gebeurt?

Juliana fronst, ze heeft geen idee.

BERNHARD (CONT'D)

Natuurlijk weet je er niks van. Zelfs in Londen weten ze het niet.

Bernhard vist een zilveren sigarettenkoker met monogram BLB uit zijn colbert dat slordig naast het bed ligt.

BERNHARD (CONT'D)

Ze willen het ook niet weten. Zelfs moeder sluit er haar ogen voor. Er zijn razzia's. In Amsterdam, Den Haag, Rotterdam - honderden joodse mannen, vrouwen, kinderen worden als beesten weggevoerd uit hun huizen.

Hij biedt Juliana een sigaret aan. Ze pakt er een uit de koker.

JULIANA

Maar waarom? Wat doen ze dan met die mensen?

BERNHARD

(met onderdrukte woede)
Ze vermoorden ze. In kampen. Ze vergassen ze. Ze knuppelen ze dood. Ze elimineren ze als ongedierte!

Het is heel lang stil. De stilte wordt doorbroken doordat Bernhard een aansteker opent en ontvlamt. Pas als Bernhard de vlam onder Juliana's sigaret houdt, kan Juliana de beelden die zich door Bernhards woorden vormden, loslaten.

BERNHARD (CONT'D)

We hadden nooit weg moeten gaan uit Nederland.

Hij blaast traag een wolk rook uit.

TIMELAPSE

Juliana slaapt, Bernhard niet. Hij piekert. Dan staat hij op.

224 CONTINUED: (2)

224

Hij loopt naar de secretaire, knipt een lamp aan en kijkt even of Juliana blijft slapen. Dat doet ze.

Hij pakt een pen, een vel papier en staart even voor zich uit. Hij begint te schrijven, te schrappen, te verfrommelen.

We zien de woorden: Sehr geehrte Führer...

225 INT. OTTAWA - HUIS JULIANA - BADKAMER - DAG

225

Bernhard, net gedoucht, staat zich te scheren. Op de achtergrond wordt via de radio melding gemaakt van grote Amerikaanse verliezen tegen de Japanners in de Pacific.

Juliana, ook nog niet helemaal tip top in de kleren, komt de badkamer binnen met een brief in haar hand.

JULIANA (O.S.)

Dit kan je niet menen! Benno!

Ze schreeuwt het zo plotseling dat hij zich snijdt.

BERNHARD

Damn it!

JULIANA

Stadhouder voor Hitler? Dat monster? Hoe haal je het in je hoofd!

Bernhard dept het bloed.

BERNHARD

Ik niet alleen, darling.

Juliana is laaiend.

JULIANA

Wie dan nog meer? Je vrienden bij de SS? Dat nazi-broertje van je?

Bernhard knijpt even zijn ogen samen maar beheerst zich.

BERNHARD

Nee...

225 CONTINUED:

225

Hij droogt zich af, loopt naar haar toe en pakt haar vast ondanks haar woede.

BERNHARD (CONT'D)
Relax, Lula, relax.

Juliana rukt zich los uit Bernhards greep.

JULIANA
Wie dan?!

BERNHARD
Roosevelt.

JULIANA
Roosevelt?
(Ze lacht ongelovig)
Benno, wees alsjeblieft serieus!

BERNHARD
Dat b en ik, lieverd. Het is Top Secret maar vraag het hem zelf!

Het is stil. Misschien op de achtergrond wat geluiden van de spelende Trix en Ireentje in de tuin.

JULIANA
Maar waar om in vredesnaam?

BERNHARD
Heel goed, darling... In vredesnaam!

BERNHARD (CONT'D)
Als wij waren gebleven, was Seyss-Inquart nooit gekomen! Kijk naar Denemarken, naar België.

Hij kijkt opzij naar Juliana.

BERNHARD (CONT'D)
Hitler is oppermachtig, Lula. Londen brandt, Rusland wankelt, de Japanners hebben Indië. Als ik Seyss kan vervangen kan ik  en de Joden helpen en meehelpen Hitler ten val te brengen...

225 CONTINUED: (2)

225

JULIANA
Weet Moeder ervan? En de
regering in Londen?

BERNHARD
(schamper)
De regéring? Dat stelletje
uilskuikens in jacquet!

Hij slaat een arm om haar heen maar Juliana is er nog
niet aan toe om het goed te maken.

BERNHARD (CONT'D)
Ze zouden me wegens
landverraad tegen de muur
zetten... en reken maar dat
Churchill graag de trekker zou
willen overhalen!

Het is even stil.

JULIANA
En ik dan?

Bernhard zwijgt.

JULIANA (CONT'D)
Ik word het refrein van jouw
liedje? Zoiets?

Bernhard is enigzins geamuseerd door de cryptische
omschrijving. Zijn glimlach doet Juliana de knoop
doorhakken.

JULIANA (CONT'D)
Dat wil ik best. Maar alleen
in een vrij Nederland. Niet in
een provincie van Duitsland.

Voor de ogen van Bernhard verscheurt ze de brief en
gooit hem in de prullenbak.

226 INT. HUIS NOORDEINDE - WOONKAMER - AVOND - 2003

226

Maxima kijkt verbijsterd.

MAXIMA
Dus Edwin had gelijk?

BERNHARD

Ja en nee. Maar vooral nee. Er is geen brief. En als iemand met een brief zou komen, dan is het een vervalsing. Er zijn zoveel verhalen, zoveel mensen die denken alles beter te weten. Ze zijn allemaal maar op één ding uit, hun eigen roem. Edwin is geen haar beter.

MAXIMA

Gelooft u dat Beatrix hem heeft afgeluisterd?

BERNHARD

Als ze het niet deed, ik zou het doen. Die knul doet alles om ons ten val te brengen. God mag weten waarom. Maak je borst maar vast nat voor als je straks op die troon zit.

MAXIMA

Nou, dat gaat nog wel even duren. Moeder zit er de komende tien jaar nog wel.

BERNHARD

(kijkt haar aan)
Ben je daar blij mee, of niet?

MAXIMA

Nouja... Mag ik eerst nog even bevallen?

BERNHARD

(lacht)
Doe dat maar eerst, ja.

MAXIMA

Dus ik ben hier toch als broedkip.

Ze kijkt verongelijkt, maar Bernhard ziet dat ze het niet meent. Haar volgende opmerking meent ze echter bloedserieus.

MAXIMA (CONT'D)

Maar waarom had Alex volgens u dan speciaal mij nodig?

BERNHARD

Als je jezelf nou vergelijkt met die Emily of Yolande, of wie dan ook... Behalve dat jullie allemaal blond zijn, hebben jullie niets gemeen.

MAXIMA

Ik ben toch niet gekozen om m'n haarkleur?

BERNHARD

Het hielp. Je bent er omdat je bent wie je bent. Ambitieus, zelfverzekerd, maar vooral: sterk. Die Yolande kon alle druk van het koningschap niet aan, Emily koos eieren voor haar geld omdat Beatrix haar niet mocht...

MAXIMA

Ik weet precies hoe ze zich gevoeld hebben.

BERNHARD

Maar jij liet je er niet door weerhouden. Jij wil.

Máxima's blik geeft dat toe.

MAXIMA

Maar ik wil niet gemanipuleerd worden.

BERNHARD

Manipuleren... Het toeval is een handje geholpen. Dat was bij mij en Lula, dat was bij Trix en Claus. De natuur doet de rest. Jullie houden van elkaar. Er komt een kindje aan. Alex is zelfs bereid de troon voor je op te geven. Al die blondjes... You're better than any of them.

Máxima overdenkt dat even.

MAXIMA

Wat ik nog steeds niet snap is hoe u wist wie ik was...

227 EXT. JUNGLE - DAG - 1943 227

Stockshot. Luchtshot van de Zuid-Amerikaanse jungle, met een vliegveldje. Geluid van een tweemotorige B-25 C-Mitchellbommenwerper.

228 INT. COCKPIT - DAG 228

BERNHARD vliegt. Naast hem zijn piloot MOLL (43). Het vliegtuigje is aan het landen, hobbelt over de landingsbaan en komt tot stilstand. Bernhard draait aan wat knoppen, zet de motoren uit.

BERNHARD
Kantje boord, Moll!

MOLL
(grijnzend)
Zoals wel vaker, Hoogheid.

BERNHARD
Als het goed is pikken ze me vanavond op. Je weet wat je moet zeggen?

MOLL
Motorpech... We zitten minstens een week vast... U werd uitgenodigd door de Braziliaanse regering om in de binnenlanden te gaan jagen.

BERNHARD
Heel goed Moll.

Moll grijnst. Bernhard ook.

De cockpit wordt van buitenaf geopend. De 32-jarige, blonde URSULA von PANNWITZ steekt haar hoofd naar binnen. Grote glimlach.

URSULA
Nog even roekeloos als altijd.

Bernhard lacht. Hij is totaal verrast Ursula te zien.

BERNHARD
Ga me niet vertellen dat jij de vertegenwoordiger van Berlijn bent.

URSULA
(quasi onnozel)
Wie?

Ursula klimt naar binnen zodra Moll, met brede glimlach, is uitgestapt. Ze zocht Bernhard.

URSULA (CONT'D)
Ik hoorde dat je een hele week blijft!

Bernhard maakt zijn gordel los.

BERNHARD
Ze denken dat ik met de Braziliaanse president ben jagen...

URSULA
Zit toch een klein beetje waarheid in. Behalve dan dat Hitler zich niet ophoudt in de Braziliaanse jungle.

BERNHARD
Wat weet jij daarvan?

URSULA
Don't worry. Ik weet alleen dat jullie een aanslag aan het plannen zijn.

Bernhard maakt een gebaar: minor detail!

Ursula kleedt zich uit voor Bernhard.

URSULA (CONT'D)
Je kent me na drie jaar toch nog wel een beetje? Ik hou niet van zaken!

BERNHARD
Mein lieber Ursula... Mooi als altijd! Drie jaar...

URSULA
Bijna... op mijn verjaardag in Heemstede. Weet je nog?

Ursula valt in lingerie bovenop Bernhard.

229 EXT. HACIENDA TUCUMAN - DAG 229

Stockshot van een Argentijnse Hacienda anno 1943.

230 INT. HACIENDA - HAL - DAG 230

Ursula en Bernhard lopen naar binnen. Bernhard draagt een wit tropenkostuum.

Een lange man van 46, Juan Zorreguieta, met gebruind gezicht in een chique wit pak loopt hen tegemoet.

URSULA

This is our host. *

Zoreguieta steekt een hand uit. Bernhard schudt hem.

ZORREGUIETA

Welcome to Argentina, your Highness... Juan Zorreguieta. It is a great honour to receive you. *

BERNHARD

Thank you, señor Zorreguieta... *

Ze kijken elkaar in de ogen. Er is een klik.

BERNHARD (CONT'D)

Zorreguita, that's not an Argentinian name, is it? *

ZORREGUIETA

Basque... *

Bernhard knikt, terwijl Zorreguieta hem naar een ontvangstruimte leidt.

231 INT. HACIENDA - ONTVANGSTRUIMTE - DAG 231

In de ontvangstruimte staat ALFRED STRÖßNER, klein, dik, besnord, in generaalsuniform met een vrouw te praten. Hij heeft een glas champagne in de hand. Zorreguieta loopt op hem toe en de vrouw verdwijnt discreet. Ursula loopt met haar mee.

ZORREGUIETA

General Strößner, Bernhard, Prince of the Netherlands... *

BERNHARD

A pleasure seeing you again,
general.

*
*

STRÖSSNE

(Spaans accent)

The pleasure is mutual,
Highness...

*
*
*

BERNHARD

Who's in Argentina to
represent Berlin?

*
*

STRÖSSNE

We do not yet know for
certain. But I have heard it
is someone high up in the
"Ersatzheer". A General Fromm?

*
*
*
*

BERNHARD

Friedrich Fromm? Bigger
bastards are hard to find.

*
*

STRÖSSNE

He knows Hitler's days are
numbered and he is one of the
moet well-positioned generals
in the Reich. He would love to
see an assassination attempt on
Hitler succeed.

*
*
*
*
*
*

BERNHARD

The man is an opportunist, I
doubt he has the stomach for
it. But we'll see.

*
*
*
*

De vrouw komt terug en geeft Bernhard en Zorreguieta
een glas champagne.

Stroesner lacht en heft zijn glas.

STRÖSSNE

Also...Prosit! To the fall of
Herr Hitler and Herr Winston
Churchill!

*
*
*

Bernhard heft zijn glas.

Dan wordt hij afgeleid door iets dat zich achter de
rug van Zorreguita afspeelt.

231 CONTINUED: (2)

231

Zorrequita merkt dat en kijkt om. We zien een JONGE MAN, JORGE van een jaar of vijftien die wat aarzelend dichterbij komt.

ZORREGUIETA

Ah Jorge! Kom!

(lacht naar BERNHARD)

My nephew Jorge... He is a bit nervous, it is not every day he sees princes and generals.

*
*
*

Jorge blijft nerveus stilstaan als Bernhard hem lachend de hand toesteeckt.

BERNHARD

Ola Jorge... Como está?

232 INT. HUIS NOORDEINDE - WOONKAMER - AVOND - 2003

232

MAXIMA

(geschokt)

Waarom heeft pappa dat nooit verteld?

BERNHARD

Wat? Dat hij mij ontmoet heeft bij het plannen van een complot om de Führer op te blazen? Je vader wist wanneer hij zijn mond moest houden.

Maxima kijkt hem fel aan. Bernhard beseft wat hij gezegd heeft.

BERNHARD (CONT'D)

Dat kwam er ongelukkig uit. Wat ik bedoel is... Mijn jongste dochter was net gedoopt en ik liet me gaan met mijn oude jeugdliefde. Je vader is een gentleman. "A gentleman never tells."

MAXIMA

Wist oma hiervan?

BERNHARD

Lula heeft het nooit geweten.
Ik heb haar ook niet verteld
dat ik naar Zuid-Amerika ging
om te praten over een aanslag
op Hitler. Ik wilde niet dat
ze me tegen hield.

MAXIMA

Een aanslag op Hitler? Daar
zou oma toch alleen maar voor
zijn geweest? Waarom hield u
haar daarbuiten?

Bernhard denkt even na.

BERNHARD

Een moord beramen...
(schudt zijn hoofd)
Ook al was het op Hitler, Lula
had daar nooit mee ingestemd.
Uiteindelijk is dat plan ook
mislukt.

*
*
*

MAXIMA

Wilt u nog wat drinken?

BERNHARD

Een halfje.

Ze staat op om voor hem in te schenken. Voor zichzelf
een glas jus d'orange uit de gereedstaande kan.

BERNHARD (CONT'D)

Nee, Juliana dacht dat ik
Nederlanders in den vreemde
ging bezoeken.

*

MAXIMA

Gaf u haar vaak dat soort
excuses?

BERNHARD

Soms was het nodig. Soms...

Ze geeft hem zijn glas.

BERNHARD (CONT'D)

Wat is nou je bezwaar,
lieverd?

(MORE)

232 CONTINUED: (2)

232

BERNHARD (CONT'D)

Dat jij, Máxima Zorreguieta,
bij uitstek geschikt bent als
steun en toeverlaat van de
toekomstige koning van
Nederland, die zielsveel van
je houdt?

*

Maxima wil iets zeggen, maar op dat moment:

LAURENTIEN (O.S.)

Max... We komen je halen!
Joehoe!

MABEL (O.S.)

Joh, die is stiekem aan de
sangria, wedden?

Laurentien en Mabel komen binnen. Dan zien ze
Bernhard. Even van hun apropos.

MABEL (CONT'D)

Opa!

Ze kussen Bernhard. En daarna Maxima.

BERNHARD

Mabel. Laurentien.

Maxima wisselt een korte blik met Bernhard.

LAURENTIEN

We storen toch niet, he?

Laurentien gaat zitten. Mabel bestudeert het etiket
van de fles rode wijn die half is leeggedronken door
Bernhard.

MABEL

(zonder op te kijken)
Gaat u ook mee opa?

BERNHARD

Waar naartoe?

LAURENTIEN

We gaan shoppen voor Max d'r
verjaardag.

BERNHARD

O, nee. Ja. Eh... Nee, helaas.

232 CONTINUED: (3)

232

Mabel schenkt twee schone glazen vol voor haar en Laurentien.

MABEL

Opa nog een beetje?
(tegen Maxima)
Je hebt nog wel meer, toch?

Maxima knikt. Laurentien buigt zich naar haar toe.

LAURENTIEN

Mijn hofdame kwam jouw hofdame
tegen bij de apotheek.
(knipoogt)
En?

Maxima kijkt naar Laurentien.

MAXIMA

En wat?

LAURENTIEN

Nou eh...

Laurentien maakt wat bewegingen met haar hoofd, vormt tenslotte met haar handen een bolle buik. Maxima reageert stoïcijns, maar een tikje irritatie is zichtbaar.

MAXIMA

Ik weet het niet. Ik zal het
aan haar vragen.

LAURENTIEN

Aan wie?

MAXIMA

Aan mijn hofdame natuurlijk.
Die kunnen ook zwanger worden,
Laurentien.

Bernhard ziet het eens aan. De jeugd. Hij loopt naar de deur en passeert daarbij Maxima. Hij buigt zich even naar haar toe.

BERNHARD

Dank je. Voor je
gastvrijheid....

Het lijkt erop dat Maxima hem nog iets wil zeggen. Maar na een korte blik van haar op Laurentien en Mabel besluit ze haar mond te houden.

232 CONTINUED: (4)

232

BERNHARD (CONT'D)

Cocky?

Bernhard steekt zijn hand op naar de dames en verlaat de kamer. Maxima loopt nog even met hem mee.

Laurentien en Mabel kijken elkaar aan. Houden hun lachen in. Maar zodra de deur dichtvalt:

MABEL

(op de melodie van
Peppie en Kokkie)

Toet-toet, boing-boing, Pappie
en Cocky, Cocky en Pappie...

Laurentien doet mee. Je kunt haar zo ongeveer opvegen.

233 INT. HUIS NOORDEINDE - HAL - AVOND - 2003

233

Maxima lacht verontschuldigend. Bernhard doet alsof hij niks hoort.

BERNHARD

Maak je geen zorgen. Trix wordt ook een dagje ouder. Nog een half jaartje... Koningin Máxima. Geef toe, het klinkt alsof het voorbestemd is.

Ze lacht hoofdschuddend.

234 EXT. NOORDEINDE - AVOND

234

COCKY loopt met Bernhard in het donker naar de auto die achter het standbeeld geparkeerd staat.

BERNHARD

Nog iets te weten gekomen van het personeel?

COCKY

(schudt het hoofd)

Alleen dat ze geen babyspullen wil voor haar verjaardag.

Ze komen bij de auto van Cocky. Terwijl ze de auto opent, wisselt Cocky een woordje met de agente die kennelijk al die tijd keurig heeft opgepast

234 CONTINUED: 45. 234

Bernhard kijkt ondertussen naar het standbeeld van Wilhelmina. Opeens salueert hij voor haar.

CUT TO:

235 EXT. SOESTDIJK - DAG - 4 MEI 2003 235

Fluitende vogels.

236 INT. SOESTDIJK - SLAAPKAMER BERNHARD - DAG 236

Bernhard, sportief gekleed, steekt witte anjer in zijn knoopsgat. Moeizaam, oude vingers. Hij loopt naar een grote, ingebouwde kledingkast en trekt die open. Zijn collectie uniformen. Hij kijkt er nostalgisch naar. Ziet bij eentje een los draadje en trekt het eraf.

237 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERNHARD - DAG 2003 237

Bernhard zit alleen in zijn werkkamer. Hij staart voor zich uit. Denkt na.

Lakei Joost komt binnen met het olifantje. Trots zet hij het neer voor Bernhard, die het grondig inspecteert.

BERNHARD

Dat heeft die jongen van je knap gedaan, zeg. Je ziet er geen barst meer van.

*

LAKEI

Ja. Een volgende aanslag overleeft hij niet. Zei ie.

Bernhard vist een briefje van 20 euro uit zijn zak.

BERNHARD

Bedank hem hartelijk van me.

Hij geeft de 20 euro aan de lakei. Die knikt dankbaar.

Bernhard zet het olifantje terug op de lege plek die ontstaan was. Draait hem even bij zodat hij optimaal staat. Hij opent de deuren naar de tuin en stapt naar buiten.

238 EXT. SOESTDIJK - TUINEN - DAG

238

Op het terras is de tuintafel gedekt voor het ontbijt waaraan JULIANA al zit, met een plaid over de knieën. Een bosje witte anjers op tafel. Bernhard kust haar en gaat zitten. Een lakei geeft hem zijn krant, De Telegraaf, en schenkt koffie in.

Juliana staart naar het ei dat voor haar op tafel staat, alsof ze niet meer weet wat het is, wat ze ermee moet. Ze kijkt zijdelings naar Bernhard als die zijn eitje begint te pellen. Daarbij legt hij de krant opzij maar zo dat hij wel kan doorlezen. Hij schudt zijn hoofd.

BERNHARD

Ik hoor nou weer dat er een boek gaat komen met die interviews met Margarita. Je weet wel, dat ze zegt dat Alex, Constantijn en Friso hun vinger opsteken naar het volk bij de rijtoer op Prinsjesdag!

Bernhard strooit grinnikend zout op zijn ei, neemt een hap met een lepeltje.

JULIANA

O ja?

Bernhard kijkt even opzij. Hij ziet Juliana staren naar haar ei. Hij begint het voor haar te pellen.

BERNHARD

Trix zal wel weer uit haar vel springen.

Juliana kijkt toe hoe Bernhard haar ei pelt, en het gepeld voor haar neer zet.

JULIANA

Ken ik die?

Bernhard kijkt Juliana nu geschokt aan. Het zal toch niet dat ze niet meer weet wie Trix is?

BERNHARD

Wie?

Juliana zwijgt. Zoekt in haar geheugen maar vindt even niks.

BERNHARD (CONT'D)

Trix?

Juliana schudt haar hoofd.

BERNHARD (CONT'D)

Margarita?

Juliana knikt. Bernard is iets opgelucht, maar niet helemaal natuurlijk.

BERNHARD (CONT'D)

Nou en of je die kent. Dat is de dochter van Irene. Ze is getrouwd met die lapzwans, De Roy van Zuidewijn.

JULIANA

O.

Het is even stil. Omdat Juliana geen aanstalten maakt om haar ei te eten, aarzelt Bernhard om haar te voeren. Maar dat gaat hem toch te ver. Dus laat hij het eitje staan. Uiteindelijk begint Juliana er zelf aan. Ze legt het op haar bord en snijdt het ei met mes en vork in stukjes, het restantje schil negerend.

JULIANA (CONT'D)

Jij bent toch zo tevreden over De Roy van Zuidewijn?

BERNHARD

Ik?

JULIANA

Ja. Jij.

Bernhard denkt na. Kijkt ondertussen naar de puinhoop op het bord van Juliana.

BERNHARD

(oprecht verbaasd)

Hoe kan ik nou tevreden zijn met iemand die ik amper ken?!

JULIANA

Nou, Benno, nu zit je echt te liegen. Als je dat zegt geloven ze je nooit. Dan denken ze echt dat je dat geld voor jezelf hebt gehouden.

238 CONTINUED: (2)

238

Ze neemt een hap met een lepeltje, geklieder.

JULIANA (CONT'D)
Je hebt hem zelf ingehuurd!

Bij Bernhard valt het muntje. Hij schiet in de lach.

BERNHARD
Oh, nee, dat was een andere De
Roy van Zuidewijn. Dat was
mijn advocaat, ja. Ik heb het
over zijn zoon, die...

Bernhards aanloop tot verdere uitleg strandt in een
zucht. Juliana zit inmiddels onder het eigeel.
Bernhard besluit het er maar bij te laten.

Bernhards aanloop tot verdere uitleg strandt in een
zucht. Juliana zit inmiddels onder het eigeel.
Bernhard besluit het er maar bij te laten.

BERNHARD (CONT'D)
Kom eens hier...

Hij pakt een servet en dept het eigeel van haar kin.
Juliana kletst lekker verder. In de achtergrond komt
BEATRIX aanlopen.

JULIANA
(fluisterend)
Je moet dat soort dingen niet
meer doen, Benno, van die
zaakjes. Straks sluiten ze je
nog op. Of dan sturen ze je
terug naar Duitsland.

Bernhard legt het servet weg en staat op. Beatrix
zoent haar vader, dan haar moeder.

BEATRIX
Is het niet te fris, mamma?

Juliana kijkt haar aan.

JULIANA
Wat ontzettend leuk dat je er
bent.

BEATRIX
Ik dacht, het is zulk mooi
weer, ik ga bij mijn moeder
langs.

JULIANA

Ben je alleen? Zonder Claus?

Het is even onduidelijk of Juliana nu wel of niet helder is. Bernhard en Beatrix wisselen een blik.

Maar Juliana praat alweer verder.

JULIANA (CONT'D)

Ik was vroeger zo vaak alleen, zonder Bernhard. Ik was blij dat ik jullie had in Canada. Jullie herkenden pappie niet eens.

BEATRIX

We waren ook nog zo jong, toen. Vier, vijf jaar?

BERNHARD

Zoiets zal het geweest zijn, ja. Heb je al gegeten?

BEATRIX

Liever alleen koffie.

Bernhard wenkt een lakei. Die schenkt in.

BERNHARD

Hoe gaat het met je? Je ziet er moe uit.

BEATRIX

Ik ben ook moe. Mijn werk is al druk genoeg zonder al die ellende van Margarita en die vent.

BERNHARD

Ik hoorde het, ja.

Hij legt steunend zijn hand op de hare. Ze trekt hem weg. Twijfelt of ze iets moet zeggen. Ze kijkt naar Juliana.

BERNHARD (CONT'D)

Trix?

Ze schudt het van zich af.

BEATRIX

Pappa, wij moeten praten.

238 CONTINUED: (4)

238

Ze klinkt begrijpend, maar haar ondertoon is duidelijk.

Hij kijkt haar aan. Ze kijkt terug en staat op.

BERNHARD
(moeizaam
overeindkomend)
We zijn zo terug, Lula.

JULIANA
Stuur je de ober nog even langs?

Bernhard lacht.

239 EXT. SOESTDIJK - TUINEN - MEI 2003

239

Ze lopen door de tuinen, gearmd.

BEATRIX
Ik maak me zorgen om jullie.
Om jou. Ik hoor dat je met
Pieter Broertjes van De
Volkskrant praat.

BERNHARD
Oh, ja. Af en toe. Erg leuke
gesprekken.

BEATRIX
Ik heb het liever niet, pappa.

BERNHARD
Oh?

BEATRIX
Het zijn journalisten.

Bernhard pikt op dat ze ineens in meervoud praat. Ze weet meer en laat dat bewust doorschemeren.

BERNHARD
I know, dear. Don't worry.

BEATRIX
Laten we afspreken dat je de
heren niet meer ziet.

BERNHARD
Like hell!

Hij ademt zwaar.

BEATRIX

Je hebt me gehoord.

BERNHARD

Trix, waarom zou ik niet zelf
mogen bepalen

BEATRIX

Omdat ik koningin ben. Omdat
ik de verantwoording draag.

BERNHARD

Dan laat je Alex het toch
overnemen? Je zegt zelf dat
het je zo moe maakt. En die
jongen heeft al lang genoeg
gewacht.

BEATRIX

(scherp)

Ik geloof niet dat jij daar
wat mee te maken hebt.

BERNHARD

En jij wel met wie ik praat?
waarom blijf je het in
godsnaam maar uitstellen? Je
bent moe, je bent alleen.
Geniet eens van het leven! Wil
je van Alexander de nieuwe
Prince Charles maken?

BEATRIX

(barst uit)

Ik wil dat mijn zoon kan
regeren zonder alle smetten
van het verleden. Dus zolang
jij er nog bent, zal ik op de
troon zitten. Net zoals jij
altijd gewild hebt.

Ze beseft hoe hard haar woorden waren, maar wil ze
niet terugnemen.

BEATRIX (CONT'D)

Zeg aan mamma dat ik haar snel
weer kom opzoeken.

Ze loopt weg naar haar auto en laat Bernhard alleen
en geschokt achter.

239 CONTINUED: (2)

52.

239

EINDE